

Sept 14/2025

Isaia și reconstruirea Templului Ezechia și Paștele

2 Cronici 30:1-9,26-27

Versetul de aur

A fost mare veselie la Ierusalim. De pe vremea lui Solomon, fiul lui David, împăratul lui Israel, nu mai fusese la Ierusalim așa ceva. 2 Cronici 30:26

Introducere

Împărțirea monarhiei unite a lui Israel în regatele Israel și Iuda a avut loc în 931 î.Hr., în timpul domniei fiului lui Solomon, Roboam. În loc să coexiste pașnic, cele două regate erau ostile una față de cealaltă (1 Regi 15:16, 32; 2 Cr 13:1-20). Aproape 200 de ani mai târziu, Ahaz a urcat pe tronul lui Iuda, el a fost un împărat rău. Răul și infidelitatea i-au marcat domnia (2 Cr 28:1-4). Presiunea a revenit după ce regele Ahaz al Iudeii a oferit tribul lui Tiglat-Pileser în schimbul ajutorului militar împotriva Aramului și a regatului nordic al lui Israel (2 Regi 16:7-9; 2 Cr 28:16-21). În acest timp cele 10 triburi Nordice au fost duși în robie. Când Ezechia a ajuns Împărat condiția Templului a fost într-o înaintată stare de degradare.

Când Ezechia, fiul lui Ahaz, a preluat tronul (715 și 685 BC.), Templul era într-o stare de degradare fizică și pângărire spirituală. Drept urmare, Ezechia a inițiat un proiect de restaurare pentru a curăța Templul, astfel încât poporul să se poată

Contextul lecției

I. Reînnoirea sărbătoririi Paștelui (Cronici 30:1-5)

A. Solii trimiși în Israel și Iuda

Diviziunea dintre Israel și Iuda, care a trecut acum de 200 de ani, împiedică orice șansă de închinare unificată în Ierusalim. Având în vedere opresiunea Israelului din partea asirienilor, Ezechia găsește o oportunitate de a reuni poporul în închinare. Templul Domnului din Ierusalim și predecesorul său, Cortul Întâlnirii, urmau să fie centrul închinării israeliților. Paștele comemorează eliberarea poporului său din Egipt de către Dumnezeu (Ex 12:1-14, 21-30). Legea lui Moise prevede această sărbătoare anuală „în locul pe care [Domnul] îl va alege ca locuință pentru Numele Său” (Deut 16:1-6)

B. Probleme și soluții (v 2-3)

Legea lui Moise dictează că respectarea Paștelui ar trebui să înceapă la amurg în a paisprezecea zi a primei luni a anului israelit (Lev 23:5). Dar Domnul permite respectarea în a doua lună în anumite condiții (Num 9:9-13) în anumite condiții cum ar fi lipsa de preoți sfințiți.

C. Aprobarea sărbătorii și trimiterea de soli. (v 4-5)

Solii trimiși au plecat să dea de știre în tot Israelul de la Beer-Șeba până la Dan.

II. Întoarceți-vă la Domnul (2 Cronici 30:6-9)

A. Care a fost mesajul solilor (v6)

Mesajul decretului este simplu: întoarceți-vă la Domnul, Dumnezeul lui Avraam, Isaac și Israel. Poporul se îndepărtase de Domnul prin idolatria lor. Îl respinseseră pe Dumnezeu strămoșilor lor - singurul Dumnezeu care există. Locuitorii lui Israel care au rămas în țară sau au scăpat din captivitate au fost numiți drept rămășiță.

B. Ce să nu facă poporul (v 7-8)

Cu secole înainte de vremea lui Ezechia, Domnul a avertizat poporul prin Moise despre devastarea care s-ar produce dacă poporul L-ar respinge pe Domnul (Deut 4:15-28). Invitația prezintă trei imperative pentru întoarcerea la Domnul: **supune-te, vino și slujește.**

C. Dece să se întoarcă la Domnul (v 9)

Dorința Domnului de a reînnoi relația cu poporul Său vine din caracterul Său plin de har și compasiune. Moise a identificat aceste atribute ale caracterului Domnului după ce L-a văzut pe Domnul pe Muntele Sinai (Exodul 34:6). Prin reîntoarcerea lor la Domnul, vor găsi milă din partea celor care i-au luat robi și se vor întoarce acasă. Aceasta a fost promisiunea Domnului.

III. Rezultatul Celebrării (2 Cronici 30:26-27)

A. Marea veselie din Ierusalim (v 26)

Marea bucurie a oamenilor a fost aceea că au realizat că au primit din nou ceva ce le-a lipsit (2 Cronici 7:8-10). De la sărbătorirea paștelui în timpul lui Solomon au trecut aproximativ 200 de ani. La câteva decenii după regele Ezechia, strănepotul său Iosia a devenit rege al Iudeii (640-609 BC). La fel ca străbunicul său, Iosia „a făcut ce este bine în ochii Domnului” (2 Cr 34:2). După ce a distrus obiectele de cult păgân (34:3-7), Iosia avea să supravegheze eforturile de restaurare a templului.

B. Binecuvântarea Poporului (v 27)

Binecuvântarea poporului era una dintre sarcinile date leviților de Legea lui Moise (Deut 10:8; 21:5). Poate că această binecuvântare a fost modelată după binecuvântarea preoțească dată de primul preot, Aaron (Numeri 6:23-27).

CONCLUZII

Creștinii nu sunt imuni la diviziune. Din păcate, o scurtă privire asupra rețelilor de socializare, ca să nu mai vorbim de secolele de istorie în sine, dezvăluie ostilități și dispute între credincioși. Cu toate acestea, atunci când ne confruntăm cu aceste atitudini, putem privi exemplul lui Ezechia. Călăuzirea sa în fața păcatului și a altor obstacole poate fi un exemplu pentru noi în secolul XXI AD. În primul rând, trebuie să ne întoarcem întotdeauna către Domnul și să ne pocăim; aceasta ne face să înțelegem că cel mai important lucru este să fim cu El. În al doilea rând, ar trebui să ne unim cu alți credincioși și să ne prezentăm înaintea lui Dumnezeu în închinare ca un popor pocăit. Când se întâmplă aceste lucruri, rezultă binecuvântări.

Ce trebuie să memorăm: În unitate trebuie să ne închinăm și să slujim lui Dumnezeu